

NAPRÓL NAPRA

2015. január 16-31.

január 22.

50 éve, 1965. január 22-én hunyt el ifj. Iványi-Grünwald Béla történétíró, Iványi-Grünwald Béla festő fia. Nagybányán született 1902. március 2-án. Apja, a Nagybányai Művésztelep egyik alapítója családjával és követőivel 1909-ben Kecskemétre költözött, és új művészkolóniát alapított, melynek ő volt a vezetője 1911-től 1918-ig. Ifjabbik Iványi-Grünwald Béla iskoláskorát a művésztelep zsvivajgó légkörében töltötte. Tanulmányait később a fővárosban folytatta. 1927-ben Budapesten bölcsészdoktorátust szerzett, azután a Bécsi Magyar Történetkutató Intézetben levéltári kutatásokat folytatott. 1929 és 1939 közt a Magyar Nemzeti Múzeum Levéltárában (Országos Levéltár) teljesített szolgálatot mint tudományos tisztviselő.

Folytatás a 2. oldalon

A LEGÚJABB KOR TÖRTÉNETE

ÉRTÉK

IVÁNYI-GRÜNWARD BÉLA

Festőművész

Művészeti Kiadó

BUDAPEST
A MAGYAR SZEMEL TÁRSASÁG
KIADÁSA

Az alföldfásítás nagy apostola

75 éve, 1940. január 28-án hunyt el **Kaán Károly erdőmérnök, akadémikus, az Alföld átfogó fásításának megindítója.** Nagykanizsán született 1867. július 12-én. Középiskolai tanulmányait szülővárosában folytatta, majd a selmechányi bányászati és erdészeti akadémia hallgatója volt, erdészoklevelét 1890-ben ott szerezte meg. 1889 végétől a besztercebányai erdőigazgatóságnál dolgozott, 1895-től erdészként. 1898-

ban ösztöndíjjal a karlsruhei műegyetemen és a baden-schwarzwaldi erdőgazdaságban tanult, majd Ausztriában és Németországban tett tanulmányutakat. Hazatérése után előbb főerdész, azután erdőmester volt. 1908-tól a Földművelésügyi Minisztériumban dolgozott. Előbb a kincstári erdők gazdálkodásával és igazgatásával foglalkozott, 1914-től kormánybiztosként, 1919-től helyettes államtitkárként, 1924-től rövid ideig címzetes állam-

titkárként irányította az erdőigazgatást.

Folytatás a 2. oldalon

Kaán Károly

A természeti jelenségek és a matematika egységét kutatta

50 éve, 1965. január 23-án hunyt el **Bodócs István tanár, fizikus, csillagász.** Kecskeméten született 1887. június 6-án, édesapjának kisfűszerkereskedése volt a hírös városban. Tanulmá-

nyait szülőhelyén kezdte – a piarista gimnázium legjobb tanulójaként érettségizett –, majd a budapesti tudományegyetemen folytatta. 1909-ben Eötvös Loránd ajánlatára nevezték ki az ógyallai obszervatórium

adjunktusává, ahol napfoltok, változó csillagok, üstökösök megfigyelésével és fénytani problémákkal foglalkozott. Kutatásai során felfedezte a geometriai optika hiperbola-tételét.

Folytatás a 3. oldalon

VALLOMÁSOK

Dunszt István nyugalmazott középiskolai testnevelő tanár, edző

70 éves **Dunszt István nyugalmazott középiskolai testnevelő tanár, edző. Pacsán született 1945. január 18-án.** Általános iskoláit Kecskeméten végezte: az első hat osztályt Kodály Iskolásként, a hetediket és a nyolcadikat az Országos Nevelőintézet diákjaként. Ezt követően a Katona József Gimnázium ének-zenei tagozatos osztályának tanulója lett. Az érettségi bizonyítvány megszerzése után a Képzőművészeti Főiskolára sikertelenül felvételizett, ezért két évig az Aranyho-

mok Szállodában londinerként dolgozott. 1965-től a Magyar Testnevelési Főiskolán folytatta tanulmányait, ahol tanári és úszóedzői diplomáját 1969-ben vette át. Tíz évvel később a TF Edzőképző Intézetében röplabda szakedző végzettséget is szerzett. Tanári pályafutását 1969-ben egykori alma materében, a Kodály Iskolában kezdte, majd 1973-tól a Közgazdasági Szakközépiskolában, 1991-től pedig a Kecskeméti Református Gimnáziumban tanított. 2011-ben ment nyugdíjba, de még napja-

inkban is heti rendszerességgel tart edzéseket a református iskolában.

Folytatás a 4. oldalon

Dunszt István

Az alföldfásítás nagy apostola

Folytatás az 1. oldalról

A trianoni békeszerződés következtében az erdőterületek több mint nyolcvan százaléka került az új határokon túlra, emiatt figyelme egyre inkább az Alföld fákban szegény területeire irányult. Kaán Károly kezdeményezte az Alföld átfogó fásításának megindítását, és fáradozói

sai nyomán született meg 1923-ban az Alföld-fásítási törvény. Kecskeméten az ő vezetésével hozták létre a magyar királyi Földművelésügyi Minisztérium Alföldi Erdőtelepítési Kirendeltségét. Noha elképzelései csak részben valósulhattak meg, a telepített erdők így is jelentősen megváltoztatták az Alföld arculatát. Tudományos munkáiban is nagy figyelmet szentelt az Alföldnek. 1927-ben jelent meg A magyar Alföld című könyve, majd két év múlva Az Alföld problémája. 1939-ben adták ki legátfogóbb művét Alföldi kérdések - Erdők és vizek az Alföld kérdéseiben címmel.

1925-ben nyugalomba vonult, és az Alföld mellett a természetvédelem elméleti kérdéseinek szentelte életét. Ez utóbbiról szól a Természetvédelem és a természeti emlékek (1931) című munkája, amelyben a korszerű természetvédelemmel

kapcsolatos nézeteit fejtette ki. Tevékenységének, elméleti munkásságának nagy szerepe volt abban, hogy 1935-ben elfogadták az erdő- és természetvédelemről szóló törvényt, amely meghatározta a védelem alatt álló növény- és állatfajok körét, valamint a természeti értékek védelmében a kármegelőző állami kisajátítást is lehetővé tette.

Nyugdíjas éveiben gazdaságpolitikai kérdésekkel is foglalkozott, amelyekről az 1936-ban kiadott Gazdaságpolitikai feladatok című könyvében fejtette ki nézeteit. 1924-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választották, székfoglalóját Változások a Nagy Magyar Alföld képen címmel tartotta. 1920-ban alapító tagja és alelnöke volt az Országos Erdészeti Egyesületnek, 1938 és 1940 között az Országos Természetvédelmi Tanács elnöki

tisztét töltötte be. 1934-ben a finn erdészettudományi társaság tiszteleti tagjává választotta, 1938-ban a budapesti József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem soproni Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karának tiszteletbeli doktora lett.

Az erdészeti szakemberek által az „alföldfásítás nagy apostolaként” emlegetett Kaán Károly Budapesten hunyt el 1940. január 28-án. Emlékére az Országos Erdészeti Egyesület a nevét viselő díjat alapított. A Pilisben és a Bükkben forrás őrzi nevét, és róla neveztek el a szentgyörgyhegyi turistaházat és a Nagy-Hárshegyen épült kilátót is. Emléktáblája van Budapesten, szobra Püspökladányban, Mezőtúron és Nagykanizsán is. Emlékére az általános iskolák 5. és 6. évfolyamosai számára évente megrendezik a Kaán Károly országos természet- és környezetismereti versenyt. Munkásságát 2012-ben Magyar Örökség Díjjal tüntették ki.

Kaán Károly sírja a Farkasréti temetőben (Fotó: Szent Tamás)

NAPRÓL NAPRA – 2015. január 16-31.

Folytatás az 1. oldalról

január 23.

200 éve, 1815. január 23-án hunyt el Lambach Elek piarista tanár. 1758. április 28-án Kecskeméten született. Iskoláit szülővárosában végezte. 16 éves korában itt lépett be a szerzetes rendbe. Mint tanár, az ország számos iskolájában megfordult. Nagy-károlyban, Nyitrán, Budán, Egerben, Tatán, Pesten, Veszprémben és Selmecbányán is tanított. 1801-től a bécsi Theresianumban oktatta a magyar nyelvet és irodalmat. A Kecskeméti Lapok 1872-ben így mutatta be olvasóinak: „Lambach Elek kegyes rendi szerzetes a kecskeméti piaristák collegiumában;

1790-ben Pesten két munkát adott ki, u. m.: 1) »A magyar királyok és királynék koronáztatásának in-neplése«; egy ódát latin nyelven. gr. Batthyány Ti-vadarhoz.”

január 24.

50 éves Buday Rezső, a Katona József Gimnázium történelem-földrajz szakos tanára, intézményvezető-helyettese. 1965. január 24-én született Budapesten. Alsó- és középfokú iskoláit Nagykanizsán és Siófokon végezte, ez utóbbi városban, a Perczel Mór Gimnáziumban érettségizett 1983-ban. Tanulmányait Debrecenben, a Kosuth Lajos Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán folytatta, ahol

1990-ben történelem-földrajz szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett. Diplomája átvétele óta Kecskeméten él, a Katona József Gimnázium és Számítástechnikai Szakközépiskolában dolgozik. 1990-től tanárként, 2001 óta igazgatóhelyettesként és AJTP programfelelősként segíti az intézmény műkö-

dését. 2005-ben elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Vezetőképző Szakát. Munkaköréből adódóan beiskolázással, érettségiztetéssel, különbözeti, osztályozó és javító vizsgáztatással, az iskolai egészségügygel, illetve a Hátrányos Helyzetű Tanulók Arany János Tehetséggondozó Programjával foglalkozik.

Buday Rezső

Dr. Fekete László

A természeti jelenségek és a matematika egységét kutatta

Folytatás az 1. oldalról
1927-ben a győri leánygimnázium, később a Révai Miklós reálgymnázium tanára lett. Fizikát és matematikát tanított színvonalasan, egyszerűen, szívesen, szenvedéllyel. Úgy beszélt a természeti jelenségekről, hogy pontosan látszott, meddig terjed a természeti jelenség és hol kezdődik a matematika, emellett ez a két elem tanításában kiegyensúlyozott egységbe fonódott. Tömegek tódultak ragyogó előadásaira, diákok, felnőttek szorongtak a padokban és a padok előtt a padlón. Pazar kísérletekkel, vetített képekkel kísért előadásai felejthetetlen élményt nyújtottak, akárcsak írásai a helyi és fővárosi lapokban, folyóiratokban. Előadásokon mutatta be a vetített pozitív kép alatt rejlő negatív képet. Indukciós kísérletei hasonló sikerűek voltak. Nádorvárosi (győri) háza

pincéjében berendezett laboratóriumában dolgozta ki a ködfénylámpával kapcsolatos, sokszor meglepő hatású kísérleteit.

A tanítás mellett a Meteorológiai Intézet győri állomását is vezette. Az állomás munkáját a világháború alatt is töretlenül irányította, a Magyar Meteorológiai Társaságnak választmányi tagja volt. Jellegzetes, szikár, magas alakja gyakran feltűnt a győri utcákon, ahonnan negyven éven át figyelte a felhők mozgását, szelek járását, a napsütést; megállt és jegyzőkönyvébe apró betűkkel bejegyezte megfigyeléseit, hogy a meteorológiai műszerek adataival egybevetve táviratot adjon fel Budapestre.

Helytörténeti kutatásokkal is foglalkozott. A Győri Szabadegyetemen és a Kisfaludy Irodalmi Körben tartott ismeretterjesztő előadásokat. Tanulmányai a

Földrajzi Közleményekben, a Természettudományi Közönyben, a Fizikai és Kémiai Didaktikai Lapokban, a Witterungsberichte aus Ungarnban, a Meteorológiai Intézet évkönyveiben, növényfenológiai megfigyelései a Phenologische Mitteilungenben jelentek meg. Több, az ifjúság technikai művelődését és készségét szolgáló, ma is használatos könyv írója. Főbb művei: A rádió és a meteorológia; Kisdinamók készítése; Galvánelemek és akkumulátorok készítése és kezelése; Ködfénylámpakísérletek és gyakorlati alkalmazásuk.

Szókimondó természete miatt nem mindegyik tanügyi előjárója kedvelte. Iskolai élete során gyakran mellőzték, de az Eötvös Loránd Fizikai Társulat felis-

merte és értékelte érdemeit: 1962-ben Mikola-díjjal tüntette ki. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulat díszoklevéllel adózott munkásságának, kiváló munkájáért megkapta a Hegyfok (1943) és a Steiner (1955) érmet is. 1965. január 23-án hunyt el, a győri Szent Imre-templom kriptájában nyugszik.

január 26.

70 éves dr. Fekete László nyugalmazott intézményvezető. Homokmégyen született 1945. január 26-án. Középiskoláit 1959 és 1963 között a Kecskeméti Piarista Gimnáziumban, felsőfokú tanulmányait 1963 és 1969 között a Pázmány Péter Hittudományi Akadémián végezte. Később képezett könyvelői

és felsőfokú költségvetési szakvizsgát is tett. Papnak készült – 1970-től a Kalocsai Érsekség áldozópapja volt –, kétéves tanulmányi ösztöndíjat is nyert a párizsi Sorbonne egyetemre. A tanulmány megkezdésekor azonban másképp döntött, civil pályát választott. Előbb fordítóként, azután nyomdavezetőként dolgozott, majd 1977-től nyugdíjba vonulásáig, 2009-ig a Művészeti Alap Kecskeméti Alkotóházának vezetője volt.

A rendszerváltás utáni években aktív közéleti tevékenységet folytatott. Önkormányzati képviselőként (1994 és 2006 között) nevéhez fűződik többek között a város közműellátásának teljessé tétele és a Kecskeméti Víziközmű Társulat létrehozása. Aktívan részt vett az 2006-ban felszentelt Műkerti Kápolna építésében is.

január 27.

50 éves Kállai Erzsébet újságíró, a Kecskeméti Főiskola kommunikációs referense. Hajdúnánáson született 1965. január 27-én. Tanulmányait szülővárosában, a Körösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakiskolában és Debrecenben, a KLTE történelem-közművelődési előadó szakán végezte, később a Bálint György Újságíró Iskolában belpolitikai újságíró diplomát is szerzett.

Az egyetem után a pedagógusi pályát elektronikus újságírásra cserélte: 1989-től a Kecskeméti Televízió munkatársa lett, szerkesztőként, riporterként, műsorvezetőként 18 évig dolgozott ott. Többek között a Kul-túra, a Hírös Hírek, a Mozaik, a Hírös Múza és a Mezőgazdasági Magazin műsorok alkotója volt,

emellett dokumentumfilmet készített a Bozsó Gyűjteményről, a Magyar Fotográfiai Múzeumról, a kecskeméti főtérről, és számos „hírös” kecskeméti portréját is rögzítette. 2003 és 2007 között a városi tévé igazgatóhelyettese volt. Ezekben az években az MTV és a Duna Televízió különböző műsorai számára is dolgozott. Ötször volt az újrászony, több alkalommal a Csiperó fesztivál megnyitójának, záróünnepségeinek moderátora.

2008 óta a Kecskeméti Főiskola rektori hivatalában dolgozik. Kommunikációs referensként a sajtóval való kapcsolattartás a fő feladata, emellett a főiskola honlapjának, kiadványainak, rendezvényeinek, pályázatainak, közösségi médiában való megjelenésének előkészítője, szervezője.

Kállai Erzsébet

VALLOMÁSOK

Dunszt István nyugalmazott középiskolai testnevelő tanár, edző

Folytatás az 1. oldalról

A kecskeméti női röplabda létrehozása Dunszt István nevéhez fűződik. A női csapatot NB I-be vezette, utánpótlás együtteseivel az Országos Ifjúsági Kupában, illetve középiskolai bajnokságokban bajnoki címeket nyert. Rövid ideig a magyar ifjúsági válogatott munkáját is irányította. Kimagasló sportvezetői tevékenységéért 2003-ban Kecskemét Város Sportjáért Díjjal, 2011-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel jutalmazták. A Kodály Iskola a zenét, a nevelőotthonban Palkó József szakköri foglalkozásai a képzőművészetet szeretették meg vele. A muzsikálás és a rajzolás mint kedvtelés egész életét végigkíséri, gazdagítja.

„Jómódú kecskeméti polgárcsaládból származom, felmenőim közül többen vendéglátással, illetve zöldség-gyümölcs kereskedelemmel foglalkoztak. Nagypapám, Dunszt Adorján híres kecskeméti vendéglős, a Royal Kaszinó tulajdonosa volt. Édesapám orvosi diplomát szerzett, a második világháború idején megyei tisztifőorvosként Zomborban dolgozott. 1945-ben azt a feladatot kapta, hogy a kitelepítésre ítélt bukovinai székely családokat a Vajdaságból kísérelje el Ausztriába. A konvojban magával vitte családját, a velem várandós feleségét és két gyermekét is. Rozoga autókkal, szekerekkel indultak, és egyre fogyó létszámmal – a menekülésre kényszerítettek útközben folyamatosan

lemaradtak, elszöktek – a Dráva mentén Zala megyéig jutottak el. Anyám ekkor már mindennapos volt, állapotát látva egy kis faluban befogadták őket. Így születtem én Pacsán, egy katolikus plébánia konyhájának asztalán. A háborús helyzet, az oroszok közeledte miatt édesanyám tovább akart menni, apám azonban inkább a hazafelé tartó utat választotta. Néhány héttel később el is indultunk Kecskemét felé. De nem jutottunk messzire: Túrje határában két kozák katona elszakította tőlünk apámat azzal, hogy most minden férfinak vasúti talpfákat kell rakodnia. Málénkij robot lett a néhány napos munkából. A vasútállomáson anyám még találkozott apámmal, aki a vagonból kézjelekkel próbálta megnyugtatni őt. Ekkor látta utoljára. Évekkel később apám orvosi táskáját egy bácsi hazahozta, ő mesélte el, hogy a romániai Focsaniban halt meg hastífuszban. A vasúti vagonból utazás közben kidobott levelezőlapjait, amit becsületes emberek eljuttattak hozzánk, a mai napig őrzöm.

Anyám ezek után hazaindult velünk, gyerekekkel, az út Kecskemétig hetekig tartott.

Szerény körülmények között éltünk, négy-öt éves koromban még az is fölmerült, hogy egy jómódú pesti ismerős család örökre fogad engem. Édesanyám egyetemi társának fővárosi otthonában több ízben is jártam, de amikor kiderült számomra, hogy vendéglátóim nemcsak egy-két napra szeretnének engem maguk mellett látni, gyermeki ellenállásom meghiúsította a felnőttek elképzeléseit. Addig azonban felejthetetlen élményekben volt részem. A pesti családfő, Pálfai János ugyanis az Aranycsapat taktikai felkészítője volt. Otthonában gyakran találkoztam Hidegkutival, Puskással, Cziborral, Kocsissal, Bozsikkal. Én még nem is fogtam föl igazán, hogy kik ők, de nővérem, Klára és bátyám, Ferenc akkor már iskolások voltak, gyakran biztattak, hogy aláírásukat szerezzem meg. Csak évekkel később eszméltem rá, hogy milyen hírességekkel hozott össze a sors.

Szüleim fiatal házasokként

Négy-öt évesen Pálfai Jánoséknál

Óvodás csoportom (az óvó néni előtt állok)

1951-től az egy évvel korábban indított Kodály Iskola tanulója lettem. Az ott töltött évek egész későbbi életemet meghatározták. Nemesszeghyné Szentkirályi Márta Kodály Zoltán elképzelései alapján egy olyan iskolatípust dolgozott ki és valósított meg, amely korábban nem létezett: ez volt a minden nap éneklőzenélő, ének-zenei általános iskola. Az ÉZI minden áldását megkaptam. Kodály Zoltánnal sokszor találkoztam. Több alkalommal is ő tartotta az énekóránkat. Emlékszem, katicabogarakkal jelezte a táblán a hangjegyeket. Egyszer az ölébe ültetett, és az általa összeállított gyűjteményből, a 333 olvasógyakorlatból kikérdezett. »Istvánka, szolmizáld« – mondta, és én elénekeltem a kért dallamot. A születésnapjára szervezett színházi ünnepségeken is mindig ott lehettem. Felémelő érzés volt, amikor a páholyból vezényelte az összkart. A Forr a világ ma is ott cseng a fülemben.

1957-ben a közalkalmazottak és a pedagógusok árvaí, félárvaí megsegítésére otthont hoztak létre Kecskeméten. Az Országos Nevelőintézet a mai Szent Imre Általános Iskola épületében működött, a 7. és a 8. osztályt én is ott végeztem. Ott

váltam nagyfiúvá. A sportot is ott szerettem meg – a szabadtéri tornaszereket, a labdajátékokra kialakított pályákat mindig használhattuk – és a Palkó házaspár szakkörei révén a képzőművészettel is ott kötöttem örök barátságot.

Középiskolába a Katona József Gimnáziumba jártam. Az iskola ének-zene tagozatos osztályában ismét a régi társaimmal tanulhattam együtt. Korábban öt évig hegedültem, később az érettségiig fuvoláztam. A Városi Orvosi Szimfonikus Zenekar tagja is voltam, sőt, a munkásór zenekarban is játszottam. A sport is egyre komolyabb szerepet kapott életemben. Testnevelő tanárom, Adamik Ferenc magas- és hármassugrásban tehetségesnek tartott, és valóban, elég jó eredményeket értem el. Magasugrásban az országos diákolimpián második helyezést ért el csapat tagja voltam.

Érettségi után – Palkó Jóska bácsi volt rám a legnagyobb hatással – a Képzőművészeti Főiskolára jelentkeztem. A sikertelen felvételi után az Aranyhomok Szállodában londonerként helyezkedtem el. Ott tanultam meg gitározni. Falusi János, a hotel portása gitárórára járt, kihasználva a helyzetet óráról órára

átvettem tőle az ott tanultakat, így sajátítottam el az akkori rockmuzsika alapvető akkordjait, harmóniáit.

Munka mellett a továbbtanulással is törődtem. Felvételiztem és előfelvételt nyertem a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar-rajz szakára. Ferenc bátyám akkor végzett a Testnevelési Főiskolán, és arra bátorított, hogy én is a testnevelő tanári pályát válasszam. Amikor tanácsának engedve bejelentettem otthon, hogy a TF-n próbálkozok a továbbtanulással, édesanyám majdnem rosszul lett. Úgy gondolta, hogy tőlem nagyon távol áll ez a terület, de tervemről nem tudott lebeszélni. A következő egy évben Fricivel készültem, és elsőre be is jutottam. Négy gyönyörű, életem talán legszebb éve következett. Fél év alatt teljesen átváltoztam, ez a pálya vált életcélommá. Persze a képzőművészettől

sem szakadtam el teljesen. A főiskola újságába rendszeresen rajzoltam, sőt, egyszer a Ludas Matyi főszerkesztőjét, Tabi Lászlót is megkerestem, de a sportolókról készített karikatúráimra rá se nézett.

Feleségemet is a főiskolának köszönhetem. Zsuzsa az egyik szobatársam középiskolás szerelme volt, a fényképét korábban láttam, mint őt magát. Másodéves koromban azután személyesen is megismertem. A dolog úgy alakult, hogy egyre többet találkoztunk. Hamar kiderült, hogy összetartozunk. Szinte minden időnköt közösen töltöttük: együtt sportoltunk, koncertekre, kiállításokra, irodalmi estekre jártunk. Amikor sikeres államvizsgát tettem, azalatt váltunk el, hogy összeházasodunk. Zsuzsa utolsó tanulmányi évét még megvártuk, azután egybekeltünk.

Folytatás a 6. oldalon

Főiskolás korunkban

Kodály iskolásként a Gyökössy Endre által rendezett Aranytulipán című népmesejáték főszerepében

Fotó az esküvőnkől

VALLOMÁSOK

Dunszt István nyugalmazott középiskolai testnevelő tanár, edző

Folytatás az 5. oldalról

A diploma átvétele után Márta néni Kecskemétre hívott, állást ajánlott fel a Kodály Iskolában. Határozott célja volt ugyanis, hogy az ÉZI-ben minél több egykori diák tanítson. A testnevelést és a néptáncot egymáshoz közel állónak tartotta, kérésére néptáncszakkört is kellett indítanom. Ehhez azonban nem rendelkeztem elég tudással, a második foglalkozás vége felé már kifogytam a táncos ötletekből, és az utolsó tíz percben azt javasoltam a lányoknak, hogy inkább

röplabdázzunk egy kicsit. A következő alkalommal már a labdáé volt a főszerep, a végén a zongorakísérő meg is kérdezte, hogy jöjjön-e legközelebb. Ezek a lányok alkották a későbbi NB II-es csapat magját.

A TF harmadik évében szakirányt kellett választani, én – tudván, hogy épül Kecskeméten az új fedett uszoda – úszóedző lettem. A Kodály Iskolában való tanítás mellett ezen a területen is dolgoztam. Két-három évig a nyarakat a medence szélén töltöttem, a gyermekek úszásoktatása volt a

feladatom. A röplabda azonban sokkal jobban tettszett, a lányok gyorsan tanultak, az eredmények is hamar jöttek. Ebben az időben Frici bátyám már újrászerű fejlődést ért el a férfi röplabda terén a városban. Javasolta, hogy hozzá hasonló módszerekkel én a női vonal kiépítését kezdjem el! Ő lett a mentorom, az ő elképzeléseit, stílusát követtem a következő években. Első lépésként »átigazoltam« a Közgazdasági Szakközépiskolába. 500 fős, nagyrészt leánytanulókból álló iskola volt ekkor a közgáz, testnevelő tanárként szinte korlátlan lehetőséghez jutottam. Röplabdaedzői karrierem valójában ott kezdődött el. Csapatunkat – melynek edzései az ÉZI-s tanítványaim is átjártak – klubszinten is föl-vállalták, és előbb ÉPÍTŐK, azután BÁCSÉP, majd DUTÉP néven játszottunk. A megyei osztályozót megnyerve 1974-ben feljutottunk az NB II-be. Bátyám forgatókönyvét alkalmazva több röplabdás múlttal rendelkező testnevelő tanárt csábítottam Kecskemétre,

körbe bátyáztam magamat a röplabda iránt elkötelezett kiváló szakemberekkel. Sok tehetséges gyerekre leltünk – többen válogatott játékosok lettek később –, akikkel azután 1984-ben feljutottunk az NB I-be. Büszke vagyok arra, hogy országos hírű bázist építettünk fel, ma is ezeken az alapokon áll a kecskeméti női röplabda.

A rendszerváltozás után dr. Sárközy István igazgató ajánlatát elfogadva az újrainduló Kecskeméti Református Gimnázium tanára lettem, 1991-től nyugdíjba vonulásomig, 2011-ig ott tanítottam. Olyan közegbe kerültem, amely alapvetően, minőségileg változtatta meg az életemet. 1992-ben felnőttként konfirmáltam, néhány évvel később a presbitérium tagjává választottak, 16 éven át a Szíj Rezső – Kovács Rózsa Gyűjtemény gondnoka lehettem. Az iskola életébe a röplabda is beépült, lányommal 1994-től együtt tanítottam, de nyugdíjasként még napjainkban is rendszeresen edzést tartok egy csoportcsábítottam Kecskemétre,

Lányommal és unokámmal

Országos középiskolai bajnokságot nyert csapatom 1978-ban

A rajz végigkísérte az életemet, de soha nem lépte át az amatőrizmus határait, megmaradt egy olyan kedvtelésnek, amely gazdagította az életemet, így a személyiségemet is. A környezetem mindig tudta, hogy »a Pista jól rajzol«, és ez így volt jó. Művészeti felsőoktatásban nem részesültem, ezen a szinten képtelen vagyok, viszont éles megfigyelőként vettem részt az áldott emlékű Palkó Jóska bácsi képzőművészeti szakköri foglalkozásain. Mindenre élesen emlékszem, amiket és ahogy mondott a korrigálások, a tanítások alkalmával. Ha festő- vagy rajzeszközt veszek a kezembe, még most is az ő irányító szavait hallok a fülemben, és aszerint dolgozom. Nagy hálát érzek azért, hogy ezzel a talentummal ajándékozott meg az Isten.

Témáim mindenekelőtt a természet, a szeretett Duna és a bajai Vén-Duna sarok, ahol 40 éve szűkebb és bővebb családommal töltöttük és töltjük ma is a csodálatos nyarakat. Pár éve parasztházat vettünk Tiszaal páron. Életünk jelentősen átrendeződött, időnk nagy részét ott töltjük, így képeimen évek óta felerősödnek az alpári témák, enteriőrök

és életem nagy ajándéka: Levente, az unokám. Nagyon szeretem az emberi arcot rajzolni, iskolámban, a Református Gimnáziumban egész osztályokat örökítetek meg, közkívánatra, a karikatúra eszközeivel. Talán ugyanilyen hangsúlyt kapnak rajzos, színes munkáimban szeretett városom, Kecskemét képei is.

Úgy gondolom, hogy korábbi életemem, a tornaterem, a röplabdapálya, a nagy mérközések zaja most már csilapodik bennem, és olyan dolgok válnak inkább fontossá, melyek az alkotómunkát segítik elő. Erősödnek bennem a mélyebb emberi érzések, ragaszkodás a szeretteimhez és mindenekelőtt a megfoghatatlanhoz, Istenhez.

(Varga Géza)

Zsuzsával Olaszországban

Unokámmal, Levivel

Önarckép (2007)

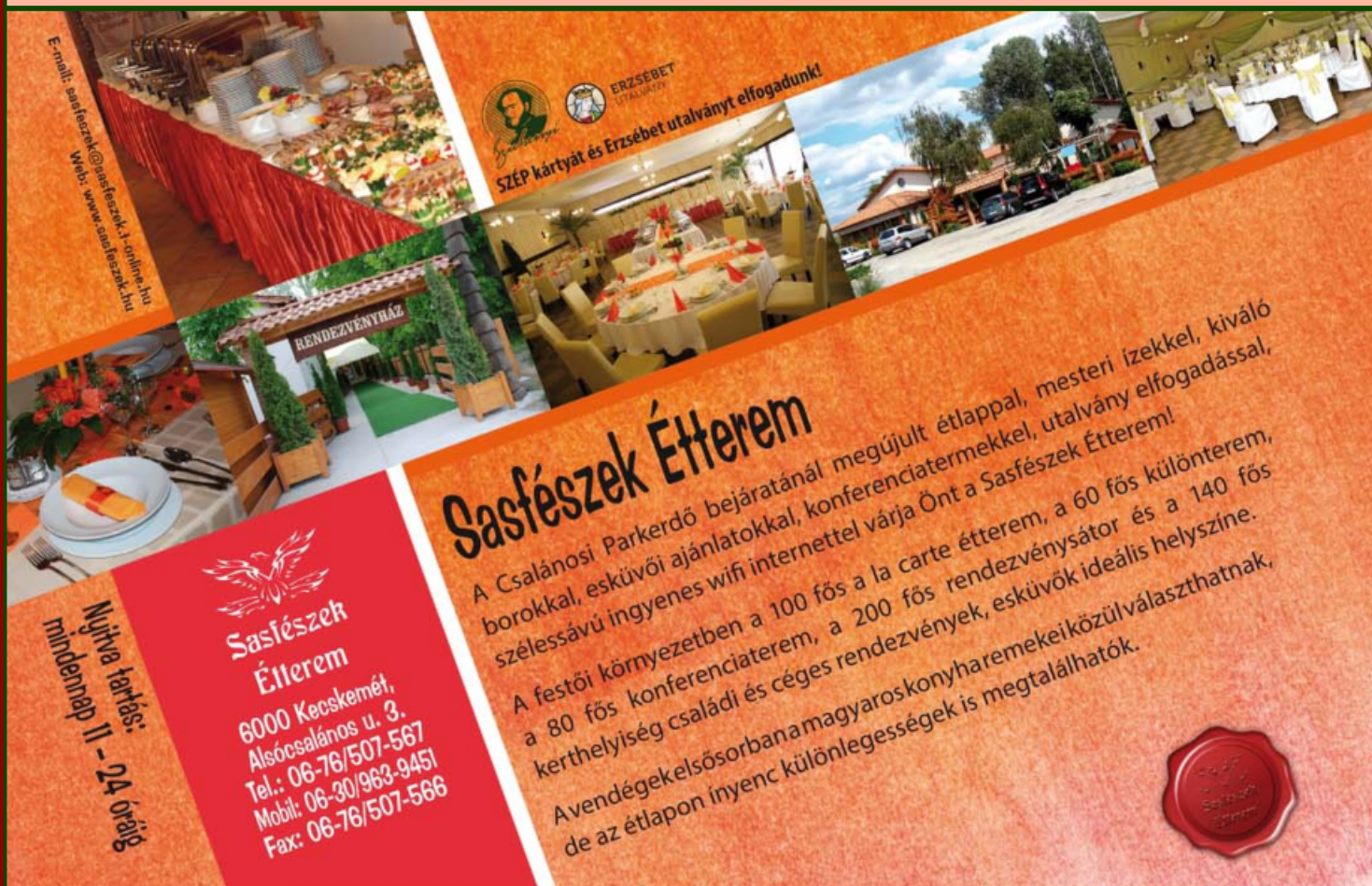

Az első NB I-s kecskeméti csapat

Festés közben

TÁMOGATÓINK

E-mail: sasfeszek@sasfeszek.hu
Web: www.sasfeszek.hu

ERZSEBET
UTALVÁNY

SZÉP kártyát és Erzsébet utalványt elfogadunk!

Sasfészek Étterem

A Csalánosi Parkerdő bejáratánál megújult étlappal, mesteri ízekkel, kiváló borokkal, esküvői ajánlatokkal, konferenciatermekkel, utalvány elfogadással, szélessávú ingyenes wifi internettel várja Önt a Sasfészek Étterem!

A festői környezetben a 100 fős a la carte étterem, a 60 fős különterem, a 80 fős konferenciaterem, a 200 fős rendezvénysátor és a 140 fős kerthelyiség családi és céges rendezvények, esküvők ideális helyszíne.

Avendégelsősorban a magyaros konyharemek közül választhatnak, de az étlapon inycnc különlegességek is megtalálhatók.

Nyitva tartás:
mindennap 11 - 24 óráig

Sasfészek
Étterem
6000 Kecskemét,
Alsócsalános u. 3.
Tel.: 06-76/507-567
Mobil: 06-30/963-9451
Fax: 06-76/507-566

MOTORFELÚJÍTÁS FELSŐFOKON

Magyarország legrégebben, 1932 óta működő gépműhelye, ahol egyedülálló, 7x-es garanciát biztosítanak az ügyfeleknek.

A Kft. fő profilja:

- mai és oldtimer motorok felújítása
- hengerfej- vagy turbófeltöltő felújítása
- dugattyúszelep, szelepvezető és motorikus alkatrészek gyártása

MOTORENSPEZIALIST

NGM Motorfelújító Kft.

6000 Kecskemét, Fecske utca 5. • Tel.: 76/320-825; 30/251-5252 • Fax: 76/508-059 • Email: ugyfelszolgalat@kolben.hu

Források: *Czigány Lóránt: Emigráns sorsok *dunsztistvan.hu *Fizikai Szemle, 1965 *Katona József Könyvtár *Kecskeméti Életrajzi Lexikon *Ki Kicsoda Kecskeméten *Magyar Életrajzi Lexikon *MTA *MTVA *Simon Antal: Magyarországi meteorológusok életrajzi lexikonja